Genesis 12: 1-4 De roeping van Abram

1 De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal.
2 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn.
3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.
4 Toen ging Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee.

Deuteronomium 7: 7-8 Israël het kleinste volk

7 Niet omdat u groter was dan al de andere volken heeft de HEERE liefde voor u opgevat en u uitgekozen, want u was het kleinste van al de volken.
8 Maar vanwege de liefde van de HEERE voor u, en om de eed die Hij uw vaderen gezworen had, in acht te houden, heeft de HEERE u met sterke hand uitgeleid en heeft Hij u verlost uit het slavenhuis, uit de hand van de farao, de koning van Egypte.

Exodus 13: 20-22 Zo braken zij op uit Sukkoth (De wolkkolom en de vuurkolom)

20 Zo braken zij op uit Sukkoth en sloegen hun kamp op in Etham, aan de rand van de woestijn.
21 De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken.
22 Hij nam de wolkkolom overdag en de vuurkolom in de nacht niet weg voor de aanblik van het volk.

Numeri 20: 14-21 Edomieten weigeren toestemming

14 En Mozes stuurde uit Kades boden naar de koning van Edom, met de boodschap: Dit zegt uw broeder Israël: U weet zelf van al de moeite die ons getroffen heeft,
15 dat onze vaderen naar Egypte vertrokken zijn, en dat wij vele dagen in Egypte gewoond hebben, en dat de Egyptenaren ons en onze vaderen kwaad gedaan hebben.
16 Toen riepen wij tot de HEERE. Hij hoorde onze stem, en Hij zond een Engel, en Hij leidde ons uit Egypte.
En zie, wij zijn in Kades, een stad aan het uiterste van uw grens.
17 Laat ons toch door uw land trekken. Wij zullen niet door akkers of wijngaarden trekken, en wij zullen geen water uit een put drinken.
Wij zullen de koninklijke weg nemen, wij zullen niet naar rechts of naar links afwijken, totdat wij door uw gebied getrokken zijn.
18 Maar Edom zei tegen hem: U mag niet door mijn land trekken, anders ga ik u met het zwaard tegemoet!
19 Toen zeiden de Israëlieten tegen hem: Wij zullen langs de hoofdweg trekken, en als wij van uw water drinken, ik en mijn vee, dan zal ik daarvoor de prijs betalen. Ik wil alleen maar te voet doortrekken, meer niet.
20 Maar hij zei: U mag er niet doortrekken! En Edom trok eropuit, hem tegemoet, met een zwaar bewapend volk, en met sterke hand.
21 Zo weigerde Edom toestemming aan Israël om door zijn gebied te trekken en daarom week Israël van hem af.

Numeri 22: 1-6 Balak (konin van Moab) ontbiedt Bileam

1 Daarna braken de Israëlieten op en sloegen hun kamp op in de vlakten van Moab, aan deze zijde van de Jordaan, ter hoogte van Jericho.
2 Balak, de zoon van Zippor, zag alles wat Israël met de Amorieten gedaan had.

3 Daarom was Moab zeer bevreesd voor dit volk, want het was talrijk.
Moab verkeerde in angst voor de Israëlieten.
4 Toen zei Moab tegen de oudsten van Midian: Nu zal deze menigte alles
wat rondom ons is, afgrazen, zoals een rund het groen van het veld afgraast.
Balak, de zoon van Zippor, was in die tijd koning van Moab.
5 Hij stuurde boden naar Bileam, de zoon van Beor, in Pethor, aan de rivier
de Eufraat, in het land van zijn volksgenoten, om hem bij zich te laten
roepen: Zie, er is een volk uit Egypte getrokken; zie, het heeft het oppervlak
van het land bedekt, en het blijft recht tegenover mij liggen.
6 Nu dan, kom toch, vervloek dit volk voor mij, want het is machtiger dan ik.
Misschien kan ik het verslaan en kan ik het uit het land verdrijven, want ik
weet: wie u zegent, is gezegend, en wie u vervloekt, is vervloekt.

Numeri 22: 22-25 De toorn van God

22 De toorn van God ontbrandde echter, omdat hij op weg ging, en een
engel van de HEERE ging hem in de weg staan als zijn tegenstander.
Bileam reed op zijn ezelin, en twee van zijn knechten waren bij hem.
23 Toen de ezelin de engel van de HEERE op de weg zag staan, met het
getrokken zwaard in zijn hand, week de ezelin van de weg af en ging het
veld in.
Toen sloeg Bileam de ezelin om haar weer naar de weg terug te drijven.
24 Maar de engel van de HEERE ging nu op een nauw pad tussen de
wijngaarden staan, met een muur aan de ene en een muur aan de andere
kant.
25 Toen de ezelin de engel van de HEERE zag, drukte ze zich tegen de muur
aan en drukte Bileams voet tegen de muur; daarom ging hij door met haar
te slaan.

Numeri 22: 31 Bileam ziet het onzichtbare

31 Toen ontsloot de HEERE de ogen van Bileam, zodat hij de engel van de HEERE zag staan op de weg, met zijn uitgetrokken zwaard in zijn hand. En hij knielde en boog zich neer met zijn gezicht ter aarde.

Numeri 22: 35 Bileam ziet het onzichtbare

35 En de engel van de HEERE zei tegen Bileam: Ga met deze mannen mee, maar alleen het woord dat ik tot u spreken zal, mag u spreken.
Daarop ging Bileam met de vorsten van Balak mee.

Numeri 24: 1-9 Bileam zegent (voor de derde keer) Israël

1 Toen Bileam zag dat het in de ogen van de HEERE goed was dat hij Israël zegende, ging hij niet, zoals de andere keren, zoals de andere keren over op bezweringen, maar richtte hij zijn gezicht naar de woestijn.
2 Toen Bileam zijn ogen opsloeg en Israël zag, gelegerd volgens zijn stammen, kwam de Geest van God over hem.
3 Hij hief zijn spreuk aan en zei: Bileam, de zoon van Beor, spreekt,
de man van wie de ogen geopend zijn, spreekt,
4 hij die de woorden van God hoort, spreekt; die het visioen van de Almachtige ziet, terwijl hij neervalt met ontsloten ogen.
5 Hoe goed zijn uw tenten, Jakob! uw woningen, Israël!
6 Als beekdalen strekken ze zich uit, als tuinen aan een rivier;
de HEERE plantte ze als aloë's, als ceders aan het water.
7 Water stroomt uit zijn emmers, zijn zaad krijgt veel water; zijn koning wordt boven Agag verheven en zijn koningschap verheft zich.
8 God heeft hem uit Egypte geleid; Hij is hem als de hoorns van een wilde os. Hij zal heidenvolken, zijn tegenstanders, verslinden; hun beenderen zal hij breken, en met zijn pijlen doorboren.
9 Hij kromt zich, hij legt zich neer als een leeuw, als een leeuwin; wie zal hem doen opstaan?

Wie u zegent, is gezegend,

wie u vervloekt, is vervloekt!

Openbaring 2:12-17 Derde brief: aan Pergamus

12 En schrijf aan de engel van de gemeente in Pergamus:
Dit zegt Hij Die het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft:
13 Ik ken uw werken en weet waar u woont, namelijk waar de troon van de satan is.
U houdt vast aan Mijn Naam, en u hebt het geloof in Mij niet verloochend, zelfs niet in de dagen van Antipas, Mijn trouwe getuige, die gedood werd bij u, waar de satan woont.
14 Maar Ik heb enkele dingen tegen u, namelijk dat u daar mensen hebt die zich houden aan de leer van Bileam, die Balak leerde voor de Israëlieten een struikelblok neer te leggen, opdat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij bedrijven.
15 Zo hebt u er ook die zich houden aan de leer van de Nikolaïeten en dat haat Ik.
16 Bekeer u. En zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal Ik tegen hen oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond.
17 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.
Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven,
en Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt.

Moge het Woord van God het laatste woord hebben in ons leven,

in onze gezinnen, in Zijn gemeente en in de wereld om ons heen,

terwijl wij Zijn komst, spoedig verwachten…… amen